

Et hemligt samtal emellan wisza personer, hållit näst för jouvelerarens, är...

1700-1829 81 Cbza 1766 Modin, Peter

National Library
of Sweden

Et hemligt Samtal
Emellan wisa Personer/

Hållit

Näst för JOUVELERARENS,
Åreborne och Högwälfaktad
Herr **P E T E R**
M O D I N S

Ågta Sörening

Med

Dygdadla Jungfrun,
Sgfr. **HEDVIG ULRICA**
LYDEMAN,

Som stedd uti Förnämt och Hederligt Folks närwa-
relse d. 6 Maji 1766 i Åbo Stad/

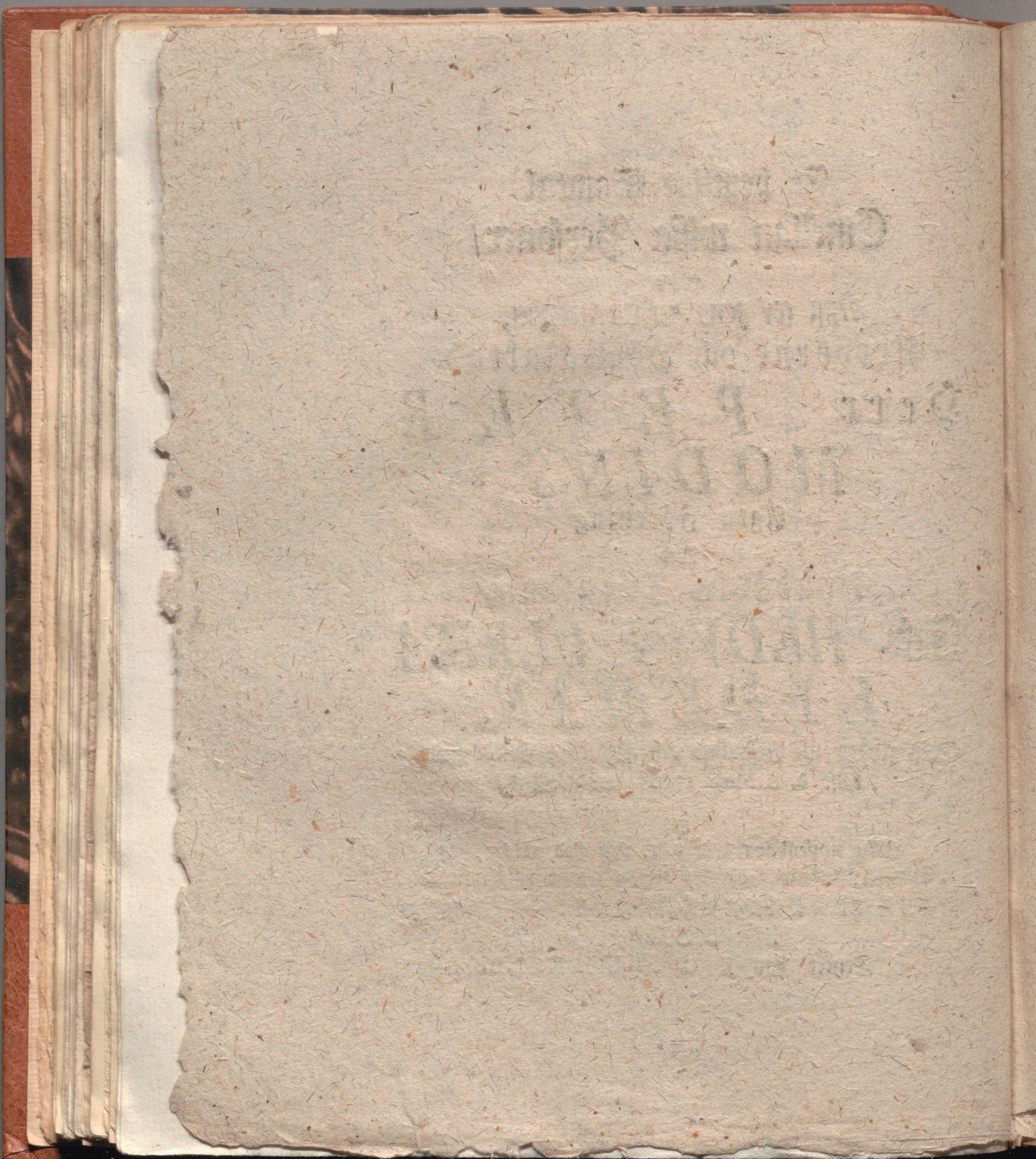
Och

Tu uppenbaradt af mig, som stod på lur,
Samt til slut tog del i discoursen, utan at de wiste, hvem jag war.

*****

A B D/

Tryckt hos J. C. FRENCKELL.

Deſa Verker kunna ſingas, ſåſom: Seibet min frögd ic.

Dti en vrå jag nyligt märkte/
Huru en enkling ångſtig ſatt/
Ögonen flöto/ Hjertat wärkte
Dag och natt/
Önſkade få/ den ſig här ſtärkte/
Öter fatt.

Strax kom en Hamn i hwoita kläder
Och ſade nögd: förög nu ej mer:
Jag bor i en Stad ej lik ſtäder,
Som du ſer:
Står för Guds thron och ſalig qwäder,
Sackar, her.

Ne! ſwarar Han, Du är min Maka/
Som grymma döden hädanryckt:
Kom! käre kom! hit ner tillbaka:
Här wi bygat
Hjonelag/ wänſkap: kom tillbaka!
Härda ſlyckt!

Ne!

Nej/ säger Hon, jag wil städs blifwa
Uti min Himmel: Käre hör!
Gud kan Dig wäl en annan gifwa/
Se Dig för!
Dottern wär skal Dig dertil drifwa:
Gack/ så gör!

Nu Hon förswann. Han börjar tänka
Uppå det råd/ Hon honom gaf.
Hwi/ sade Han, skal mig då dränka
Angstans haf:
Ej böra tårar längre stänka
På Des graf.

Somnar ock fri från denna plåga/
Sedan som Eolen bergad war;
Men Cupido med sin båga
Skott ej spar/
Skjuter/ at hjertat står i låga/
Wil ha War.

Här vaknar up ser elden brinna /
Som och ej mer kan släckas ut /
Vänder sig dit / der man plår finna
Goda slut;
Kopade! Hämmer! gif from Dwinna /
Slå stelf knut!

Här sedan flör til sina Väänner /
Frågar: om någon af dem här
Dygdig och sager Jungfru känner?
Hvem hon är?
HEDVIG ULRICA när en väänner /
Blir här får.

Drifwen utaf en lustig pina
Gief här til den / här wille ha /
Uppar för Jungfrun tankar sina
Mätt och bra.
HEDVIG bief rörd / men ei som Dina;
Gaf och ja.

Momus

☞ ☞ ☞ ☞
Momus fick rycket härom höra /
Wiser helt vred sin hwitte tand;
Enklingar / ack! sad' han / så göra
I vårt land;
I dag begrafwa / morgon röra
Käcka hand.

☞ ☞ ☞ ☞
Retad af dennas fula sawaller
Stiger här fram en Moralist.
Mome! sad' Han / jag dig befäller
Wara tyst;
Tiden för glädjen nu infaller /
Det är lyst.

☞ ☞ ☞ ☞
Kan du ei räkna det med penna /
Blecket och siffror samt papper;
Tag dig på fingren får du känna
Det är mer
Än som ser Månar ifrån denna;
Skäms jag ber.

Tack!

☪   ☪   ☪
Tack! sade jag / min kära Herre/
För en så god och sund Moral:
Folket nu tadlar smätt och smärre;
Bort förtal!
Sörja för mycket är ju värret
Lofligt qwal.

☪   ☪   ☪
Dygdadla BRUD vårt Sällskaps Heder/
Vi Er alle prisa med skål/
Af dygdig Vitt I härkomst leder.
Dygdig själ,
Sågring och wett / samt goda seder
Pryda wäl.

☪   ☪   ☪
Herre och BRUDSOM jag skal säga:
Uti godt wett / stor konst, all dygd/
Lärer I jämt mot BRUDEN wäga.
I wär bygd
Bör I då allmän kärlek äga/
Lof och skogd.

BRUD

Bruddum och Brud jag Eder önskar
Barn och penningar til stor mängd/
Ut Ederre bo af alt godt grönskar/
Som skön ångd!
Sköten ej om, at owän lömskar/
Dygd blir wrängd.

Mättade utaf nögda dagar
Önskar jag siff en ewig lust!
Hjämme! jag ber/ Du nådigt lagar/
Ut all pust/
Hwaröfwer Hon och Han här klagar/
Bli söt must.

Herrar Spelman I nu wißt bören
Hjelpa min Skaldmö öka ron!
Herrskap är inne/ folk wid dören/
Bästa ton
Spelen då/ at I Echo hören
Ifrån bron.

